

Oulangan seudun kylistä ja Pastuhoff-suvusta

Tiedot koonnut ja artikkelin kirjoittanut kesällä 2016 **Ilmari Ristonpoika Homanen**

Vartiolampi ja Ukonniemi, entisiä vienankarjalaisia kyliä

Sijainti

Vartiolampi sijaitsi Venäjän puolella Vienan Karjalassa Suomen rajan läheisyydessä Kuusamon kohdalla.

Sallasta alkava Oulankajoki virtaa Kuusamon kautta nykyisin Venäjän puolella olevaan vuonomaiseen Paanajärveen ja sieltä edelleen Vartiolammin kylän ohi Pääjärveen. Vanhalta rajalta eli Paanajärven kylän itäpäästä Vartiolammille oli matkaa 12 km. Talvisodan jälkeen rajaa siirrettiin vajaat 30 km länteen päin. Paanajärven, Vartiolammin ja Ukonniemen kylät ovat nyt asumattomia, karjalaisia kyläpaikkoja ja Paanajärvi ja Vartiolampi ovat Paanajärven kansallispuiston sisällä.

Vartiolammin kylässä, Pastuhoffien naapurissa syntyneen Risto Homasen 1898 (Grigor Arhipoff) perhe asui Paanajärvellä 1930-1939, Ilmari Homanen 1930 on Riston vanhin lapsi. Paanajärvi joutui Neuvostoliitolle Talvisodan 1939-1940 seurauksena.

Ukonniemi oli harvinaisen kauniin Tsiprinkajärven luoteisniemessä, linnuntietä noin 15-20 km päässä Vartiolammista pohjois-koilliseen. Vartiolammista oli hyvä polku Tsiprinkajärven kaakkoispäässä sijainneeseen Kankahaisten kylään. Täältä päästiin Ukonniemeen soutamalla, soutumatkaa tuli ainakin 5 virstaa (järvi on 8 virstaa pitkä).

Nykyisin Vartiolampiin ja Kankahaisiin pääsee autolla Pääjärven taajaman kautta. Kuusamon keskustasta on rajalle n. 60 km ja rajalta Pääjärvelle n. 60 km. Pääjärveltä Vartiolampiin on n. 80-90 km. Tie Pääjärveltä Oulankajoen sillalle on melko uusi, mutta huonossa kunnossa. Pieni henkilöauto saattaa kärsiä sillä tiellä niin, että matkustamiseen suositellaan vahvaa maastoautoa. Kuusamolaiset matkatoimistot järjestävät räätälöityjä retkiä Kuusamosta Vartiolampiin. Palveluun kuuluu viisumi, kuljetus, majoitus ja ruokailut. Käyntiin kannattaa varata vähintään 3 päivää, kun kulku vienalaisilla teillä on hidasta. Pääjärven luontokeskuksesta on ostettava pääsylippu kansallispuiston alueelle ja tarvittaessa kalastuslupa. Yleensä oppaan palkkaaminen on pakollista, mutta Arhipoff-veljekset eli Homasen Ilmari ja Jukka on katsottu paikkakuntalaisiksi eivätkä he omassa kylässään opasta tarvitse.

Vartiolammen läheisyydessä ja Oulankajoen sillan korvassa on vaatimattomia mökkejä, joissa voi yöpyä, siellä on myös saunamökki ja uintimahdollisuus. Keskikesällä mökkejä on vaikea saada, ne ovat varattuja. Polku Kivakkatunturille alkaa maantien varresta useita kilometrejä ennen Oulankajoen siltaa. Nousu tunturin päälle vie noin tunnin ja paluu saman ajan.

Oulangan seudun historiaa

Pääjärven tienoo on ollut 1600-luvulla harvalukuisten lappalaisten asuttamaa (Pöllä s. 197 ja 203) Monet asuivat kota-majoituksessa. Puhutaan tilattomista, kiertelevistä lappalaisista. Seudulla oli tunnettuja Lapin kyliä Päälahden ja Tumtsan tienoilla. Viimemainittu sijaitsi noin 70 km:n päässä Oulangansuusta pohjoiseen.

Seudun väkiluku kasvoi voimakkaasti 1700-1800-luvuilla. Tapahtui muuttoa muualta ja alkuperäisväkikin lisääntyi hyvää vauhtia. Lappalaisasukujen osuus väestöstä säilyi huomattavan korkeana, noin puolena asukkaista (Pöllä s. 202-204).

1700-luvun alusta alkaen muualta muuttaneet ihmiset ja monet lappalaisista alkoivat perustaa kyliä, joissa asuttiin taloissa pysyvästi ja harjoitettiin maanviljelystä. Pöllän mukaan 1710 oli Pääjärven alueella kolme kylää, Oulangansuu, Sohjanansuu ja Kuntijärvi (Kuntikylä). Vuonna 1785 Oulangansuussa, josta tuli myöhemmin Oulangan pitäjän kirkonkylä, asui 8 perhettä, näistä monet lappalaisia. 1790-luvulla Pääjärven seudulla asui 54 ruokakuntaa, joista ainakin 29 ruokakuntaa oli alkuperältään saamelaisia (Pöllä s. 203).

Vuonna 1788 oli Pääjärven hallintopitäjässä 9 kylää: Oulangansuu, Sohjanansuu, Kuntijärvi, Laitasalmi, Päälahti, Niska, Vartiolampi, Paanajärvi ja Kundozero.

Pastuhoff-nimisiä ei Pääjärven seurakunnan kirjoissa 1785 vielä esiinny (yksi Jakoleff on). Eikä niitä esiinny muidenkaan seurakuntien kirjoissa. Nimi esiintyy ensi kerran Vartiolammen asukasluettelossa 1850. Luettelossa mainitaan Ivan Pastuhoff 1777, vaimo Marfa 1778 ja pojat Aleksei 1809 ja Vasili 1815 perheineen. Kylässä oli silloin 3 Arhipoffin, 2 Isakoffin, yksi Artemjeffin ja yksi Pastuhoffin ruokakunta, yhteensä 7 ruokakuntaa (Pöllä s. 205). Yksi kylän Arhipoffeista oli Fedor 1784. Homasten sukututkimus tietää, että livana Homanpojan 1867 isoisä Amos Fedorinpoika oli syntynyt Vartiolammessa 1807. Hänen isänsä Fedorin 1784 syntymäpaikkaa ei tiedetä. Ehkä suku oli muuttanut jostakin Vartiolampiin Fedorin 1784 eläessä, mahdollisesti 1700-1800-luvun vaihteessa.

Tiedetään, että **Vartiolammin** kylässä oli seitsemän taloa vuonna 1829, Pastuhoff varmaan oli yksi talollisista. Ikänsä puolesta talon omistaja olisi voinut olla Ivan Jakovinpoika 1777. Tiedetään myös, että Paanajärveltä muutti karjalaisperheitä 1700-luvun lopulta alkaen Vartiolampiin. Voidaankin päätellä, että Vartiolammen kylä on voinut syntyä 1700- ja 1800-lukujen vaihteessa.

U.T. Sirelius kävi 1911 Tsiprinkajärven rannalla olevassa **Ukonniemen** kylässä. Kylässä oli silloin kaksi taloa. Paikalla ollut vanha isäntä oli kertonut, että kylän ensimmäinen asukas, hänen isänsä, oli tullut paikalle 1855. Nimeä ei mainittu. Tiedetään, että Vasili (Vasko) livananpoika oli tuolloin, siis vuonna 1855, 40-vuotias ja hänellä oli silloin 8 lasta, vanhin Mihei 20-vuotias. Mihein vanhin lapsi Vasil syntyi vasta 1862 ja Gavril 1865. Oliko tulija Vasil vai Vasil ja Mihei vai joku muu? Tuo Sireliuksen mainitsema vanha isäntä on voinut olla 76-vuotias Mihei 1835 ja Ukonniemen kylän perustaja hänen isänsä Vasili livananpoika 1815.

Vuoden 1900 Vartiolammen rippikirjoissa mainitaan kaksi taloa, jotka ovat voineet olla Ukonniemessä. Siihen aikaan kahden talon asuinpaikat, ”kylät”, merkittiin kuuluviksi läheiseen kylään. Rippikirjassa aina ei mainita perheellisiä lapsia, jotka asuvat erillään.

Talon nro 36 asukkaat

Vasilin (Vaskon) leski Evdokija 1841

Jakov Vasilinpoika 1843 ja hänen vaimonsa Maria Mihailova 1845

Trifon Vasilinpoika 1847 ja hänen vaimonsa Pelagia Kozmina 1856

6.

Konstantin Vasilinpoika 1866 ja hänen vaimonsa Vassa Mihailova 1870

Konstantinin lapset Ivan 1891, Tatjana 1892 sekä Vassa 1895, Iona 1896 ja Georgi 1900 (yllättävä vaimon nimi ja outoa on, että lapset on mainittu kahdessa ryhmässä)

Leski Akulina Andrejeva 1834

Talossa yhteensä 13 henkeä. Talo näyttää Vasilin (Vaskon) talolta.

Talon nro 37 asukkaat

Mihei 1835

Vasil Miheinpoika 1862, (äiti Melanija) ja Vasilin vaimo Paraskeva Iljanina 1867

Mihein muita lapsia Leonteij 1886, Anastasia 1888 ja Osip 1890 (äiti Maria)

Vasil Miheinpojan lapset Natalija 1893, Elena 1896 ja Malania 1900

Talossa asui myös neiti Melania Mihailova 1872 ja hänen avioton tyttärensä Maria 1896

Talossa yhteensä 11 henkeä, molemmissa taloissa yhteensä 24 henkeä, (vuonna 1905

Ukonniemessä 26 henkeä). Talo näyttää Mihein talolta ja talot 36 ja 37 Ukonniemen taloilta.

Oulangassa laaditussa pakolaisten muonaluettelossa 1921-1925 on mainittu Vartiolammista livana Pastuhoffin 1854 perhe 16 henkeä ja lisäksi livo ja Sakari Jaakkonen. Ukonniemestä on mainittu Vaseli Pastuhoffin 1862 perhe 6 henkeä sekä livo Pastuhoff ja Kauro Pastuhoffin 1865 perhe 12 henkeä sekä livo Pastuhoff. Tämän mukaan Ukonniemessä asuivat vuonna 1921 Vaseli ja Kauro Pastuhoffin perheet.

Vartiolammen ja Ukonniemen kehitystä kuvaavat seuraavat luvut:

Vartiolampi	taloja	asukkaita
1829	7	40-50
1881	15	145
1908	14	123
1930	20	
1943	16	
Ukonniemi		
1905	2	26
1930	5	

Oulangan pitäjässä oli 1930-luvulla 31 kylää. Kyläneuvostojen keskuspaikkoja olivat Oulanka, Niska, Ruva ja Sohjanansuu

2000-luvulla lähes kaikki Oulangan pitäjän kylät ovat olleet asumattomia. Vartiolammin kyläaukeama kasvaa vankkaa heinää, jota pääjärveläiset ja muut ovat paikoitellen niittäneet. Kyläaukeamalla on pari huonokuntoista latoa, joista toinen on lähellä Pastuhoffien ja Homasten entisiä taloja. Vanhoja taloja ei ole.

Koululaisretkien opetustiloiksi on rakennettu pari pienehköä rakennusta, Outi Isakovan (Homani) 1864 pihassa kylän länsipäässä on sauna ja livana Homasen pihan vieressä on uusi kalustettu museotalo, jota Pääjärven luontokeskuksen opas Tatjana Jungina käy pyydettyä esittelemässä. Kalmismaan vieressä on matkailijoille tarkoitettu ruokailukatos ja keittopaikka.

Vaikka Vartiolampi nyt on asumaton ja autio, kylän paikka on näkemisen arvoinen, paikka on upea. Kyläaukeama on Oulankajokeen, siis etelään päin kallistuva aurinkoinen rinne. Joen eteläpuolella, alati kyläläisten silmissä on noin 500 m korkea kaunismuotoinen Kivakkatunturi. Joki haaraantuu kylän kohdalla pääväyläksi ja Pudas-nimiseksi sivuväyläksi. Nämä väylät yhtyvät alempana, runsaan kahden kilometrin päässä, komean Kivakkakosken alla taas Oulankajokeksi.

Pääjärven lohi ei pystynyt nousemaan Kivakkakoskea ylös vaan sen täytyi nousta Pudaksen kautta. Aikanaan kylän asukkaat saivat Pudaksesta lohien nousuaikana rysällä usein venelasteittain lohia. Rysän

kokija (viimeksi Matti Pudas=Arhipoff) jakoi saaliin kylän perheille näiden pääluvun mukaan. Kalaa saatiin yllin kyllin Oulankajoen koskista, lähiseudun järvistä ja Pääjärvestä. Poronjäkälää on kylän läheisyydessä laajoilla kankailla runsaasti ja se kasvaa vaaksan tai parin paksuiseksi.

Vartiolammen asukkaat olivat neuvottaita, ahkeria ja hyvinvoivia

Pastuhoffit

1920-luvulla varsinaisessa Vartiolammassa oli noin 20 taloa ja kylän itäpuolelle, Oulankajoen varteen rakennettiin neljä uutta taloa. Pastuhoffien taloja oli kolme: Vasilinpoikien livanan, Lazarin (Lassin) ja Konstantinin (Konstun) talot. Viimemainittua kutsuttiin Konstun livanan taloksi, kun talossa asui myös Konstun pojan livanan perhe. livanan isossa talossa asui 18 henkeä, Lassin talossa 12 ja Konstun livanan pienehkössä talossa 8 henkeä. Pastuhoffin tyttäriä kehuttiin erityisen kauniiksi.

Yksi Vartiolammen kylän merkittävimmistä henkilöistä oli **livana Vasilinpoika Pastuhoff 1854**. Hänellä oli suuri, korkea, suomalaismallinen talo keskellä kylää. Navetta, talli, sauna, vaate- ja ruoka-aitat sekä riihi olivat erillisiä rakennuksia. Nukkumista varten talossa oli sängyt ja valaistukseen käytettiin öljylamppuja. Usein kyllä lamppuöljystä oli puute.

livana oli huomattava kauppias ja taitava porotalouden pitäjä. Hänellä oli 280 poroa. (livana Homasella oli 300-340 poroa, Kortosalmi s. 317) Kaksi naapurusta, livana Pastuhoff/Juakkoni ja livana Homanpoika Arhipoff/Homani 1867 olivat molemmat liikemiehiä ja poromiehiä, keskenään hyviä ystäviä. Suurten porolaumojen takia molemmat joutuivat palkkaamaan porojen hakuaikoina muutamia apumiehiä porotaloutensa hoitamiseen.

Kylän itäpuolella, Oulankajoessa, ennen suurta Kiveskoskea, on kaunis ja vuolas livanankoski. Sen rantaan livanat yhdessä tuumin perustivat myllyn ja sahan ja rakensivat suuren rakennuksen ja muutamia apurakennuksia. Rakennukset olivat hyvin tehtyjä ja maalattuja. Nämä toimivat noin 1920-luvulle saakka. Myllynkiven voi nähdä vieläkin livanankosken rantavedessä.

Kauppatarvareita, jauhoja, viinaa ym. livanat hakivat Arkangelista. Tavarat tuotiin kesällä laivalla Knäsöihin ja talvella ne kuljetettiin pororaidoilla Vartiolampiin ja myytiinhan niitä muuallekin (Kortosalmi s. 165). Laivan livanat vuokrasivat yhdessä. Poronlihan välitys muodosti merkittävän liiketoimen.

Tarina kertoo, että Juakkosen livanalla oli niin paljon rahaa, että vihollisen uhatessa kylää, livanan kolikoita kannettiin korilla veteen piiloon. livanat olivat kylän pohatoita, rikkaita, sanoi Usti Orttosen livanan tytär. Homasen livana tienasi erinomaisen hyvin niinä vuosina, joina hän urakoi tukinuittamista Kuusamosta Vienanmerelle päin.

Vaikka vartiolampilaiset vastustivat, kylään perustettiin 1931 kolhoosi, jossa oli kaksi prikaatia. Toista johti livana Pastuhoff (mikä livanoista?) ja toista Matti Arhipoff tai Matti Artemjeff. Vuonna 1931 kaikki kulakeiksi (rikkaiksi) määritellyt karkotettiin kylästä. Pastuhoffin vanhat sedät kuolivat ennen karkotusta. Näin mainitsee Mikko Pastuhoff kirjeessään Risto Homaselle. Mikko kertoo itse olleensa karkotettuna Pudozissa, Äänisjärven takana, samassa paikassa, missä Houro Arhipoffin, Riston sisaren perhe oli. Tyhjiksi jääneitä taloja otettiin yhteiseen käyttöön tai ne pysyivät tyhjinä.

livanan pojista **Ivan (Iivo), Zaharj (Sakari), Aleksei ja Aleksandr** muuttivat kansannousun aikana 1922 Suomeen ja muuttivat sukunimensä Jaakkoseksi. **Sakari** kuului Risto Homasen henkiystäviin. Hänellä oli hyvä työpaikka Pudasjärvellä Rajamaa Oy:n konttoripäällikkönä. Sakarin vaimoa Ullanaa, Riston sisarta, yritettiin saada Suomeen, mutta rajan sulkemisen takia siinä ei onnistuttu.

Ullana oli käynyt Suomessa pukuompelija kurssin, laati pukuja ja hänen suuresta, upeasta pukuvarastostaan muutamia pukuja saatiin 1930-luvulla monen mutkan kautta Suomen puolelle. Sakari meni Suomessa uusiin naimisiin ja Mikko Pastuhoffin kertoman mukaan Ullana meni Karjalassa uusiin naimisiin. Ullanalla oli tytär nimeltään Iro, joka oli Ustin 1922 ikä- ja koulutoveri.

Irolla oli kolme poikaa. Iro oli kuollut melko nuorena keuhkotautiin, jota sairautta esiintyi Pastuhoffien suvussa usein, tautiin kuoli ainakin kaksi poikaa. Vaasan ortodoksisen seurakunnan virkatodistuksen mukaan Sakarilla oli Vienassa vaimo ja tytär. Sakari sai Suomen kansalaisuuden 5.10.1934.

Lazar eli Lassi Vasilinpoika Pastuhoffin talossa elettiin myös hyvin. Lazarin talo toimi jakopaikkana, kun Oulangasta tuotiin leipäkuorma kyläläisille. Kerrotaan, että Lassi-niminen mies Vartiolammassa oli jatkuvasti porotaloutta hoitamassa.

Lassin poika Nikolai eli Mikko 1912 (karjalaisittain Miikul) tuli Saksan kautta Suomeen ja toimi sota-aikana 1942-1944 Suomen armeijassa heimopauseerina. Armeijassa ollessaan hän kirjoitti ainakin kolme kirjettä vartiolampilaiselle naapurilleen Risto Homaselle Kuusamoon. Sota-aikana Mikko joutui suomalaiseen sotasairaalaan Savonlinnaan. Täällä hän tutustui tulevaan vaimoonsa Eva Liisa Mustoseen. Sodan jälkeen vuonna 1946 hän muutti vaimonsa ja Martti-poikansa kanssa Ruotsiin Garpenbergin kylään ja työskenteli kaivosmiehenä maan alla. Perhe kasvoi karjalaiseen tapaan niin, että lapsia syntyi kaikkiaan kuusi. Mikko muutti Ruotsissa sukunimensä muotoon Pastuhoff, vaikka Karjalassa ff-loppuiset nimet oli määrätty muutettavaksi v-loppuisiksi. Tuo määräys ei ollut voimassa Ruotsissa. Suomeen tullessaan Mikko oli ilmoittanut olevansa ammatiltaan sähkötekniikko ja hänen isänsä Lassi oli maanviljelijä.

Ivan (Juho) Gavriilinpoika Pastuhoff/Kaurola 1901-1981, livoksikin mainittu, muutti Ukonniemestä Suomeen Kansannousun aikoina. Hänen poikansa **Kauko Kaurola 1926** kuului tämän kirjoittajan ystäviin. Kauko toimi ennen eläkkeelle pääsyään Hämeenlinnassa Kanta-Hämeen keskussairaalan ylilääkärinä. Kauko harmitteli joskus sitä, että isä kertoi hyvin niukasti oloistaan Ukonniemessä.

Karjalaisten kansannousu tapahtui 1921-1922, pyrkimyksenä oli kehittää Karjalan itsenäisyyttä ja ajaa bolshevikkiarmeija maasta pois. Tällöin perustettiin Karjalaan pieni armeija, jonka pohjoisin osasto oli **Vienan Rykmentti**. Sen riveistä taisteli useita Pastuhoffeja, heistä mainittakoon:

- 05. komppaniassa joukkueenjohtajana Iivo Jaakkonen 1893 Alajärveltä
- 10. komppaniassa joukkueenjohtajana Oskari Haukilahti 1883 Oulangan kirkonkylästä
- 10. komppaniassa joukkueenjohtajana Sakari Jaakkonen 1894 Vartiolammista
- 10. komppaniassa ryhmänjohtajana 1894 Timo Kaurola Jyväskylästä
- 10. komppaniassa rivimiehenä Iivo Pastuhoff 1901 Ukonniemestä

Kansannoususta syntyneen sodan johdosta ja sen aikana karjalaisia pakeni Suomeen n. 12.000. Osa muutti muutaman vuoden kuluttua takaisin, mutta taisteluissa mukana olleet pelkäsivät rangaistusta ja sen tähden jäivät pysyvästi Suomeen tai muualle länsimaihin. Tänne jääneet eivät yleensä kertoneet jälkeläisilleen Karjalan oloista tai sinne jääneistä sukulaisistaan kovinkaan paljoa.

Karjalaisilla oli tapana lähettää tervehdyksiä ystävilleen Oulangan paikallislehden Punanurkan kautta. Vuonna 1927 on jonkun livanan perhe lähettänyt vapputervehdyksen Otto, Sanni, Viktor ja Kolja Pastuhoville.

Suomessa asuu nykyisin Pastuhov-nimisiä henkilöitä 29 kpl. Nimi on suojattu. Vaasalaisessa yrityksessä Velj. Pastuhov Metallityöt työskentelevät ainakin Antti ja Rainer Pastuhov, 73.

Vienan Pastuhoffit (Ilmari Homanen huhti-kesäkuu 2016)

Tietoja Vienan, erityisesti Vartiolammen/Ukonniemen Pastuhoff-suvusta.

Tietoja on hankittu eri lähteistä. Tämän yhteenvedon tekijälle niitä ovat luovuttaneet Jari Laurinpoika Kaurola, Hämeenlinna, Anneli Kertuntytär Clevenrot, Tukholma, Ritha Martintytär Eriksson, Borlänge, Timo Niilonpoika Haukilahti, Lahti, Pekka Sakarinpoika Jaakkonen, Pieksämäki, Sari Heimonen, Muhos ja Usti Shirokova, Petroskoi. Usti on Orttosen livanan (Arhipoff) nuorin tytär, s. 1922 Vartiolammissa ja asunut siellä 17-vuotiaaksi saakka. Hän kuoli Petroskoissa 2015. On käytetty myös kirjoittajan omia arkistoja.

Sukunimi Pastuhoff on muodostettu venäläisestä sanasta pastuh=paimen. Kerrotaan, että 1700-luvulla viranomaisen kysyessä suvun edustajalta sukunimeä vastaaja on sanonut, että poropaimenen poika. Kysymykseen puhuuko hän venäjää vai karjalaa, hän on vastannut, että ei kumpaakaan. Ehkä hän on ollut saamelainen.

Isälinja	Syntymä- vuosi	Kuolin- vuosi	
Suvunkantaisä oli poropaimen	n. 1720		Missä?
Jakov Poropaimenenpoika	n. 1750		
Ivan Jakovinpoika	1777		(Jaakkonen)
Ivanin vaimo Marfa Jeremejeff	1778		Lapset: Aleksei 1809, Vasili (Vasko) 1815
Aleksei livananpoika	1809		
Aleksein vaimo Natasja Pavlova	1811		Lapset: ei ole tiedossa
Vasili (Vasko) livananpoika	1815		
Vaimo 1. Anna	1816		Lapset: Mihei 1835, Avdotja 1839, Maria 1840, Jevgenija 1842, Jakov 1843, Trifon 1847, Marina 1849, Ivan 1854,
Vaimo 2. Jevdokija Mihailoff			Lapset: Jouki 1861, Fedor 1862-1911, Maria 1864, Konstantin (Konstu) 1866, Lazar (Lassi) 1873
Mihei Vasilinpoika (Vaskonpoika)	1835		Kaurolan suvun kantaisä
Vaimo 1. Melanija Ivanoff	1839	1883	Lapset: Vasil 1862, Maria 1862, Gavril 1865, Marina 1872, Ivan 1873-1883
Vaimo 2. Maria Jevseintr Arhipoff	1849	1894	Lapset: Leonteij 1886, Anastasia 1888, Osip 1890

Talo 37

Vasil Miheinpoika	1862		
Vaimo Paraskeva Iljanina	1867		Lapset: Natalija 1893, Elena 1896, Malania 1900
Gavril (Kauro) Miheinpoika	1865		
Vaimo Glikerija	1876		Lapset: Fedor 1896, Andrei ja Marfa 1899, Ivan (Juho) 1901-1981, Konstantin 1906, Anisja 1907, Ujana 1908, Fedot 1911, Jelizaveta 1912
Juho (Ivan) Gavrilinpoika	1901	1981	
Vaimo Jouki Antipin (Laine)	1903	1975	Lapset: Erkki 1925-2007, Kauko 1926, Maija 1927, Lauri 1931, Jorma 1942
Kauko Juhonpoika	1926		
Vaimo Liisa Jaakkola	1935		Lapset: Marja 1955, Eeva 1957, Jussi 1962
Lauri Herra Juhonpoika	1931		
Vaimo Helga Partanen	1931		Lapset: Jari 1955, Kari 1956, Markku 1958, Jukka -66
Jari Laurinpoika	1955		
Vaimo Mari Niemi	1964		Lapset: Sonja 1995, Henry 1998 ja Ronja 2003
Jakov Vasilinpoika	1843		
Vaimo Maria Mihailova	1845		Lapset: Ei ole tiedossa
Trifon Vasilinpoika	1847		
Vaimo Pelageja Kozmova	1856		Lapset: Ei ole tiedossa
Ivan (Iivana) Vasilinpoika, äiti			
Anna	1854		Vartiolampi, hyvin varakas isäntä
Vaimo 1. Anna Antonoff	1855		Lapset: Ei lapsia
Vaimo 2. Maria Kuzmin	1868		Lapset: Ivan 1890, Stepanida 1892, Zaharj (Sakari) 1894, Anna 1897, Tatjana 1899, Akilina 1900, Aleksei 1903, Aleksandr 1903, Matrona 1904, Irina 1906
Suuri oma talo Vartiolammissa			
Zaharj (Sakari) Iivananpoika	1894	1962	
Vaimo 1. Ullana Arhipoff (Homani)	1895	1981	Lapset: Iro n.1922, Irolla 3 lasta
Vaimo 2. Sylvi Kukkonen		1983	Lapset: Eila 1938-1981, Seppo 1938, Pekka 1943
Jouki Vasilintytär, äiti Jevdokija	1861		
Mies Filip Mihailinpoika Arhipoff	1859		
Fedor Vasilinpoika, äiti			
Jevdokija	1862	1911	
Vaimo Fevronja Nikitin	1869		Lapset: Haukilahti-suvun kantaäiti, Ivan 1895, Vasili 1894-1895, Makari 1898, Artemi 1901, Vasili 1908
Haukilahtien kantapari			
Jevgenija (Jenni) Fedorintytär	2.7.1892	1986	Lapset: Anastasija 1889, Jevgenija (Jenni) 1892, Anna 12.12.1912-1913, Maksim (Matti) 20.8.1914-21.2.1940, Lassi 1922-2922, Niilo 30.4.1924-24.5.2014, Kerttu 3.11.1926-x.x.xx, Bertta 17.7.1928-15.6.1934, Anni 5.8.1931-11.1.1934, Marjatta
Mies Artemij Zaikoff	1885	1962	
Myöh. Oskari Haukilahti			
Niilo Jenninpoika Haukilahti	1924	2014	

Vaimo Kerttu Vainio			Lapset: Marja, Timo, Eeva
Timo Niilonpoika Haukilahti			
Vaimo Päivi Ojala			Lapset: Hanna
Kerttu Jennintytär Lahtinen	1926		Lapset: Matti, Pekka, Anneli, Seija, Liisa, Mikko
Mies Yrjö Lahtinen	1921		
Anneli Kertuntytär Clevenrot			Lapset: Karolina, Kristoffer
Mies Clevenrot			
Konstantin Vasilinpoika , äiti			
Jevtogija	1866		Vartiolampi, oma talo
Vaimo Vassa Langueva			
Mihailova			Lapset: Ivan 1891, Tatjana 1892, Vassa 1895, Iona 1896,
Oma talo Vartiolammissa			Georgi 1900, Evgenija 1902, Vasil 1906
Lazar Vasilinpoika , äiti Jevtokija	1873		Vartiolampi, oma talo
Vaimo Stepanida Zaikoff	1878		Lapset: Marina 1901, Anna 1902, Ekaterina 1904,
Oma talo Vartiolammissa			Paraskovja 1906, Makrina 1907, Nikolai (Mikko)
Mikko (Nikolai) Lazarinpoika	1912	1980	
Vaimo Eva Liisa Mustonen			Lapset: Martti 1944-2015, Leo 1949, Nils 1950,
			Philip 1952, Christina 1956, Per
Martti Mikonpoika	1944	2015	
Vaimo			Lapset: Ritha

Lähteitä:

Rudolf Toivosen tutkimus Homasten suvusta

Sami Kallio: Karjalan vapaudenpuolesta. Vienan Rykmentti Itä-Karjalan kansannousussa 1921-1922

Matti Pöllä: Vienan Karjalan etnisen koostumuksen muutokset 1600-1800-luvulla, väitöskirja, 353 s.

J. Juhani Korttesalmi: Pohjois-Vienan poronhoito, väitöskirja, 566 s.

Lehtileikkeitä

Jari Laurinpojalta, Anneli Kertuntyttäreltä, Ritha Martintyttäreltä, Timo Niilonpojalta, Pekka Sakarinpojalta, Sari Heimoselta ja Usti Ivanovna Shirokovilta saatuja tietoja